

SUPPORT magazine

THEMA
WIJZER IN
REGELS EN
WETTEN

Lucille Werner
zet de **OVERHEID**
AAN HET WERK

Interview met een
VEEL TE DURE
douchestoel

Herinnering aan
RICK BRINK

WMO-ADVISEUR
Sandra Jacobs
beantwoordt al
jullie vragen

Wim wielrent weer
“Revalidatie houdt niet
op als je naar huis mag”

34

SUPPORT magazine

Sociale revalidatie

“IK DURF *te dromen* OVER EEN BETERE TOEKOMST”

Gaat revalidatie om mobiliteit of om identiteit? Gaat het om hoe je je bed uitkomt of waarvóór je je bed uitkomt? Als het aan het inclusiepact ‘Sociaal revalideren’ ligt, gaat het om het tweede. Met als doel om sneller met zo min mogelijk beperkingen mee te kunnen doen. Wim van Weele (57) kan erover meepraten.

Tekst **Robin Wubben**

“Ik denk veel meer buiten de veilige kaders die de zorg schetst”

Bijna een jaar na een hersenbloeding kwam Wim thuis uit het revalidatiecentrum. “Je zit ineens in een situatie die je niet kent”, vertelt hij over die periode, nu zo’n twee jaar geleden. “Wat er in het revalidatiecentrum gezegd wordt, neem je voor waar aan. Ik kreeg vooral te horen wat ik niet meer kon en dat ik overal hulp bij nodig zou hebben. De eerste periode was dat ook zo. Het doel van de revalidatie was dat ik mijn dagelijks leven weer kon leiden en dat ik een paar stapjes zou kunnen zetten. Heel functioneel.”

“Je moet je vervolgens thuis maar zien te redden”, vertelt Wims vrouw Henriëtte. “De eerste weken probeer je er het beste van te maken. Maar dat werd steeds moeilijker; het werden lange doelloze dagen. We vielen echt in een zwart gat.” Wim knikt. Het besef dat hij afhankelijk was van de hulp van anderen, viel hem zwaar. Hij had altijd een actief leven, leuke baan, ging veel sporten en ineens was dat weg. “Ik werd depressief van het idee dat mijn leven zo zou blijven”, zegt hij. “Andere scenario’s kenden we niet.” Henriëtte gaat op zoek naar hulp, maar alles wat ze vindt, past net niet goed bij hun situatie. Een noodkreet bij HandicapNL brengt ze in contact met Rehab Academy. Zij verzorgen trainingen die mensen die gerevalideerd hebben helpen hun nieuwe leven op te pakken.

Koffiezetten

Coen Vuijk, opleider en coach bij Rehab Academy, komt naar hun huis in De Lier om te praten. Hij vraagt wat Wim zou willen in het leven, wat hij doet, of hij nog wel eens koffiezet voor zijn vrouw. Wim lacht: “Ik kon mijn rolstoel niet uit en dus

de keuken niet in. Koffiezetten kon ik niet.” Henriëtte: “En toen vroeg Coen ineens: ‘maar waarom doe je dat niet?’ Dat was een totaal andere benadering. Er werd gekeken naar Wim, naar wat hij kon en wilde.”

“Ik vertelde Coen dat ik veel gewielrend had”, blikt Wim terug. “Toen zei hij: ‘waarom doe je dat nu niet?’ Nou ja, omdat ik gehoord had dat ik dat nog geen tien minuten vol zou houden! Coen dacht buiten de veilige kaders die de zorg hanteert. Hij keek naar wie ik was, niet naar wat mijn beperkingen waren. Hij zei gewoon: we vinden overal een oplossing voor, het kan wél.”

Uitdaging

Wim: “Ik werd ineens uitgedaagd, leerde tijdens de trainingsdagen veel meer dingen zelf doen en bleek meer te kunnen dan ik dacht. Ik leerde weer kijken naar de positieve dingen.”

Inmiddels heeft hij zijn leven behoorlijk op de rit. Wim werkt als vrijwilliger bij een lunchroom, sinds januari heeft hij een dagdeel per week werk bij een bandenservicebedrijf, hij zwemt én gaat met zijn fiets weer mee met zijn oude hardlooptroepje. “Ik hoor er weer bij, ik heb weer een leven. De training van Rehab Academy was een ontzettend belangrijke stap in mijn revalidatie. Onmisbaar. Nu durf ik weer te dromen. Bij alles denk ik: laten we het maar proberen. Je moet elk klein lichtpuntje blijven pakken.” ◀

Inclusiepact

Rehab Academy, HandicapNL, Dwarslaesie Organisatie Nederland, het Instituut voor Publieke Waarden, het ministerie van VWS en stichting Revalideren is Leren vormen het inclusiepact ‘Sociaal revalideren’. Het doel is om samen met gemeenten een programma, gericht op sneller onbeperkt meedoen, te bieden voor mensen die thuiskomen uit de revalidatie. “Op dit moment duurt het wel 5 tot 7 jaar voor mensen hun weg weer hebben gevonden in de maatschappij”, legt Inge Vuijk, kwartiermaker van het inclusiepact, uit. “Dat willen we drastisch verkorten door een speciaal trainingsprogramma aan te bieden in samenwerking met de gemeente. Het programma is vergelijkbaar met de trainingen die Rehab Academy al verzorgt. Die hebben hun nut bewezen, maar worden nog niet structureel gefinancierd. Daarnaast biedt het programma duurzame ondersteuning thuis of op het werk en inzet van ervaringsdeskundigen vanuit de gemeente.”

Een aantal gemeenten is al geïnteresseerd voor de pilot die dit jaar gaan lopen. Inge: “We hebben nu budget voor dertig personen. Eind volgend jaar gaan we met hulp van onderzoeksinstituten conclusies trekken. En natuurlijk hopen we dat meer gemeenten er dan mee aan de slag willen.”